

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho a Mgr. Petra Pospíšila ve věci

žalobce: **L. C.**
zastoupený advokátem Mgr. Jaroslavem Topolem
sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4

proti

žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**
sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 4. 2016, č. j. KUJI 32945/2016,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Výše označeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy, odboru dopravy (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 22. 2. 2016, č. j. MMJ/OD/23342/2015-19 JID: 30333/2016/MMJ, kterým správní orgán

prvního stupně podle ust. § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) zamítl námitky žalobce proti záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče jako nedůvodné a potvrdil provedený záznam 12 bodů ke dni 15. 10. 2015.

2. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že zápis bodů provede správní orgán dle přílohy č. 1 zákona o silničním provozu, která nepřipouští žádné správní uvážení. Správnímu orgánu nepřísluší v rámci rozhodování o námitkách přezkoumávat pravomocná rozhodnutí zaslaná mu k zapsání bodů za spáchané dopravní přestupky od kontrolních orgánů. Námitky k uvedeným zjištěním je nutno řešit v rámci jednotlivých přestupkových řízení s příslušným správním orgánem. Žalovaný má za to, že správní orgán prvního stupně v řízení postupoval v souladu se zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) a rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, publikovaným pod č. 2145/2010 Sb. NSS, dle něhož v případě, kdy odvolatel tvrdí, že přestupek nespáchal, případně jinak napadá záznam bodů, je na místě, aby si správní orgán vyžádal příslušný pokutový blok, z něhož lze zjistit, zda odvolatel svým podpisem stvrdil souhlas s blokovým řízením i s uloženou pokutou, tedy zda blokové řízení proběhlo. Z pokutových bloků žalovaný dovodil, že žalobce se dopustil přestupkových jednání, stejných jako jsou uvedena v zaslaných oznámeních o uložení pokuty v blokovém řízení, a za které byly žalobci zaznamenány body do bodového hodnocení řidiče. Správní orgán prvního stupně se tedy řádně zabýval celkovým skutkovým stavem věci a zajistil si veškeré podklady pro vydání napadeného rozhodnutí. Žalovaný nedospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo je nesprávné. Napadené rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, bylo vedeno v souladu s právními předpisy a žalovaný neshledal důvod k jeho zrušení.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Ve včas podané žalobě žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil a věc vrátil správnímu orgánu k dalšímu řízení.
4. Předně žalobce namítal, že v době rozhodování správních orgánů neexistoval způsobilý podklad pro záznam bodů za přestupek ze dne 6. 11. 2014, ačkoli předmětem řízení o námitkách je právě zkoumání, zda existují způsobilé podklady pro zpochybněné záznamy bodů. Žalobce nerozporuje, že existuje rozhodnutí ze dne 10. 9. 2015, kterým bylo rozhodnuto o přestupku ze dne 6. 11. 2014, ani to, že toto rozhodnutí nabylo právní moci. Namítal však, že proti předmětnému rozhodnutí podal žalobu a současně podal žádost o odklad výkonu rozhodnutí, které bylo usnesením ze dne 11. 1. 2016 vyhověno. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně o námitkách přitom bylo vydáno až dne 22. 2. 2016, tedy více než měsíc po vydání usnesení, kterým bylo vyhověno žádosti žalobce o odklad výkonu rozhodnutí. Žalobce připouští, že v okamžiku nabytí právní moci předmětného rozhodnutí bylo po právu, pokud byl žalobci zaznamenán příslušný počet bodů v registru řidičů, pokud však následně byl výkon tohoto rozhodnutí odložen, měl správní orgán odklad výkonu rozhodnutí zohlednit v tom, že by provedl opravu záznamu o dosaženém počtu bodů. Žalobce má za to, že správní orgán měl body za přestupek ze dne 6. 11. 2014 na základě námitek vymazat, neboť v době rozhodování zde nebyl způsobilý podklad, protože výkon rozhodnutí o přestupku byl odložen.
5. S poukazem na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, publikované pod č. 3339/2016 Sb. NSS, dle něhož je záznam

stanoveného počtu bodů v registru řidičů „trestem“ ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod a čl. 7 odst. 1 věty druhé Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, žalobce namítal, že trest v podobě záznamu bodů trvá (je vykonáván) po celou dobu, dokud je evidován v registru řidičů. V případě, že dojde k odkladu výkonu rozhodnutí, je podle žalobce na místě, aby byly z registru řidičů příslušné body vymazány, neboť jejich evidováním je fakticky vykonáván trest, ačkoli k tomu není právní podklad, jelikož rozhodnutí není vykonatelné.

6. Žalobce má za to, že existence usnesení o odkladu výkonu rozhodnutí měla být správnímu orgánu prvního stupně známa, neboť o námitkách a o žádosti o odkladu výkonu rozhodnutí rozhodoval stejný orgán. Žalobce namítal, že správní orgán prvního stupně měl i bez návrhu žalobce přihlédnout k tomu, že výkon rozhodnutí o přestupku ze dne 6. 11. 2014 byl odložen, a na základě námitek žalobce dle ust. § 125f zákona o silničním provozu vymazat zaznamenané body za předmětný přestupek. Podobnost žalobce spatřuje ve věci řešené Ústavním soudem v nálezu ze dne 30. 9. 2008, sp. zn. II. ÚS 1260/07, dostupném na <http://nalus.usoud.cz>.
7. Žalobce dále namítal, že protože správní orgán věděl nebo měl vědět o tom, že rozhodnutí o přestupku ze dne 6. 11. 2014 je předmětem soudního přezkumu, měl přerušit řízení o námitkách, neboť v soudním řízení je řešena tzv. předběžná otázka dle ust. § 57 správního řádu. Pokud totiž v soudním řízení vyjde najevo, že žalobce přestupek nespáchal, resp. soud rozhodnutí o přestupku zruší, ukáže se, že rozhodnutí o přestupku není způsobitelným podkladem pro záznam bodů. Správní orgán vedoucí řízení o námitkách přitom není oprávněn učinit si o zákonnosti rozhodnutí účinek sám. Žalobce připouští, že je na uvážení správního orgánu, zda řízení přeruší, probíhá-li řízení o předběžné otázce, namítal však, že v případě že správní orgán řízení nepřeruší, je povinen přezkoumatelným způsobem v následném rozhodnutí zdůvodnit, proč jej správní uvážení vedlo k závěru, že řízení nepřeruší. Pokud tak neučinil, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
8. Konečně žalobce namítal, že správní orgán pochybil, pokud vzal za podklad svého rozhodnutí též rozhodnutí o přestupku ze dne 6. 11. 2014, aniž ho učinil součástí spisu. Tímto postupem bylo žalobci znemožněno se s tímto podkladem seznámit a vyjádřit se k němu. Žalobci není zřejmé, z jakého podkladu správní orgán učinil zjištění uvedená v napadeném rozhodnutí, proč je rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Žalobci bylo postupem správního orgánu znemožněno namítat, že rozhodnutí o přestupku ze dne 6. 11. 2014 není způsobitelným podkladem záznamu stanoveného počtu bodů, když toto rozhodnutí není vykonatelné.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že případné rozhodnutí o odkladu výkonu rozhodnutí o přestupku nemá vliv na provedený záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče, jelikož záznam bodů je proveden dle ust. § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu na základě pravomocného rozhodnutí. Odklad výkonu rozhodnutí neruší právní moc rozhodnutí, pouze odkládá vykonatelnost příslušného rozhodnutí. Podle žalovaného je nutno rozlišovat vykonatelnost a jiné právní účinky rozhodnutí. Vykonatelnost představuje exekuční proveditelnost u aktů, které ukládají nějakou povinnost k plnění (peněžitě či nepeněžitě). Odkladem výkonu rozhodnutí se pozastavuje tato povinnost plnění, nikoliv však jiné právní účinky, mezi které patří i provedený záznam bodů

v bodovém hodnocení. Žalovaný uvedl, že bodové hodnocení sleduje opakované páčání přestupků a případné dosažení 12 bodů není sankcí za konkrétní přestupek. Odklad výkonu rozhodnutí o přestupku nenaplnuje ani žádnou ze zákonných podmínek pro možný odečet bodů podle ust. § 123e zákona o silničním provozu. Žalovaný má za to, že tento záznam byl žalobci proveden v souladu se zákonem a z důvodu rozhodnutí o odkladu rozhodnutí nelze provést výmaz či přerušení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Současně se podle žalovaného ani nejedná o předběžnou otázku a nebyl tedy dán důvod k přerušení řízení. Pokud žalobce namítal, že rozhodnutí o přestupku ze dne 6. 11. 2014 nebylo součástí spisu, žalovaný uvedl, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ve věci přestupku žalobce ze dne 6. 11. 2014 je obsaženo ve spise pod pořadovým číslem 8 a nachází se pod rozhodnutím odvolacího orgánu. Žalobci bylo dne 8. 2. 2016 zasláno sdělení o možnosti seznámení se s podklady, žalobce však tuto možnost nevyužil. Žalovaný má za to, že doložené pokutové bloky a rozhodnutí jsou dostatečnými podklady pro ověření oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče.

10. S ohledem na uvedené skutečnosti je žalovaný přesvědčen, že žaloba není důvodná, a navrhl soudu, aby byla zamítnuta.

IV. Ústní jednání

11. K ústnímu jednání dne 26. 6. 2018 se dostavil pouze žalovaný. K žádosti žalobce však soud provedl důkaz usnesením Magistrátu města Jihlavy ze dne 11. 1. 2016, č. j. MMJ/OD/26163/2014-41 JID:5321/2016/MMJ, bylo podle § 83 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“) vyhověno žádosti žalobce o odklad výkonu rozhodnutí o přestupku ze dne 10. 9. 2015 a výkon tohoto rozhodnutí byl odložen do pravomocného rozhodnutí Krajského soudu v Brně o podané žalobě.
12. Žalovaný při jednání poukázal na své rozhodnutí a rovněž písemné vyjádření k žalobě. Zároveň dal soudu ke zvážení, zda vzhledem k tomu, že žalobce neomluven nedorazil k jednání, nepřiznat žalovanému z důvodů hodných zvláštního zřetele náhradu nákladů řízení spočívající v cestovním k jednání.

V. Posouzení věci soudem

13. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí správního orgánu prvního stupně včetně řízení předcházejícího jeho vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná.**
14. Podle ust. § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.
15. Podle ust. § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Podle odst. 3 téhož ustanovení shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

16. Krajský soud v dané věci ověřil, že správní orgán prvního stupně postupoval přesně v intencích zákonných ustanovení. Na oznámení správního orgánu o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení žalobce zareagoval námitkami, v nichž uvedl, že *„vzhledem ke skutečnosti, že důrazně popírá, že by se dopustil v takové míře dopravních přestupků, které jsou předmětem bodového systému, podává námitku směřující do všech záznamů, které jsou předmětem Výpisu z bodového hodnocení řidiče.“*
17. Správní orgán prvního stupně na podané námitky zareagoval tím, že si vyžádal kopie pokutových bloků k přestupkům ze dne 20. 8. 2013, 9. 7. 2014 a 30. 10. 2014, které porovnal s údaji v oznámeních o uložení pokuty v blokovém řízení. Výsledek svých zjištění jasně specifikoval v rozhodnutí o námitkách. Správní orgán prvního stupně se zabýval rovněž přestupkem ze dne 6. 11. 2014, který byl projednán ve správním řízení a v jehož důsledku žalobce dosáhl 12 bodů. K tomuto přestupku správní orgán prvního stupně v rozhodnutí o námitkách uvedl, že rozhodnutím Krajského úřadu Kraje Vysočina ze dne 15. 10. 2015, č. j. KUJI 68510/2015, bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí ze dne 10. 9. 2015, č. j. MMJ/OD/26163/2014-32 JID: 147694/2015/MMJ, a napadené rozhodnutí bylo potvrzeno. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 15. 10. 2015. Správní orgán uvedl, že přestupek ze dne 6. 11. 2014 byl v registru řidičů správně zaznamenán na základě pravomocného rozhodnutí v souladu s přílohou č. 1 k zákonu o silničním provozu.
18. Žalobce se proti rozhodnutí o námitkách odvolal, nicméně nevznnesl žádné konkrétní námitky a odvolání nedoplnil ani přes řádnou výzvu správního orgánu. Ten poté v souladu s ust. § 82 odst. 2 správního řádu vyhodnotil, že se žalobce domáhá přezkoumání celého rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo. Po ověření správnosti podkladů (jednotlivých oznámení o uložení pokuty spolu se záznamem bodů) pochybení prvostupňového orgánu neshledal, odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.
19. Soud má za to, že správní orgány postupovaly zcela v intencích dosavadní soudní praxe, kdy lze odkázat například na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, dostupný na www.nssoud.cz, podle něhož je správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).
20. Žalobce spatřoval pochybení správních orgánů v tom, že pro záznam bodů v důsledku posledního jím spáchaného přestupku neexistoval způsobilý podklad, neboť výkon rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy ze dne 10. 9. 2015, č. j. MMJ/OD/26163/2014-32 JID: 147694/2015/MMJ, ve spojení s rozhodnutím Krajského úřadu Kraje Vysočina ze dne 15. 10. 2015, č. j. KUJI 68510/2015, byl v době rozhodování o námitkách odložen.

21. Soud považuje za nesporné, že usnesením Magistrátu města Jihlavy ze dne 11. 1. 2016, č. j. MMJ/OD/26163/2014-41 JID:5321/2016/MMJ, bylo podle § 83 odst. 1 zákona o přestupcích vyhověno žádosti žalobce o odklad výkonu rozhodnutí o přestupku ze dne 10. 9. 2015 a výkon tohoto rozhodnutí byl odložen do pravomocného rozhodnutí Krajského soudu v Brně o podané žalobě, argumentaci žalobce však nepřisvědčil.
22. Otázkou, zda se odklad výkonu rozhodnutí o přestupku podle § 83 odst. 1 zákona o přestupcích (účinného do 30. 6. 2017) vztahuje i na záznam bodů v registru řidičů, resp. zda je takové rozhodnutí o přestupku způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, se již zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29. 1. 2015, č. j. 6 As 263/2014-33, publikovaném pod č. 3219/2015 Sb. NSS:

„Ustanovení § 83 odst. 1 přestupkového zákona uvádí: „Požádá-li účastník, který podal návrh na přezkoumání rozhodnutí o přestupku soudem, o odložení výkonu rozhodnutí, správní orgán jeho žádosti vyhově.“ V zákoně uvedená poznámka pod čarou odkazuje na § 75 správního řádu z roku 1967, který stanovil: „Orgán provádějící výkon rozhodnutí může ze závažných důvodů na návrh účastníka řízení nebo z vlastního, popřípadě jiného podnětu výkon rozhodnutí odložit; pokud národní výbor provádí výkon rozhodnutí jiného správního orgánu, vyžádá si jeho vyjádření.“ Správní řád z roku 1967 byl ovšem nahrazen nyní účinným správním řádem z roku 2004, a proto je třeba vzít v souvislosti s § 83 odst. 1 přestupkového zákona subsidiárně v potaz úpravu současného správního řádu. Přestupkový zákon ustanovením § 83 odst. 1 přestupkového zákona obsahově navazuje na § 113 nyní účinného správního řádu, který tak jako § 75 správního řádu z roku 1967 upravuje odložení a přerušení exekuce. Ustanovení § 83 odst. 1 přestupkového zákona stanoví další důvod pro odložení výkonu rozhodnutí nad rámec správního řádu, přičemž se jedná o důvod obligatorní (JEMELKA, L.; VETEŠNÍK, P. Zákon o přestupcích a přestupkové řízení: komentář. Praha: C. H. Beck, 2011, s. 401). Pokud účastník řízení požádá o odložení výkonu rozhodnutí a současně doloží, že k soudu podal návrh na přezkum rozhodnutí o přestupku, má správní orgán povinnost jeho žádosti o odložení výkonu rozhodnutí vyhovět, aniž by zkoumal důvody či závažnost okolností pro to svědčící. [...]

Vzhledem k současnému znění relevantních ustanovení správního řádu doktrína i judikatura rozlišují vykonatelnost rozhodnutí a jiné právní účinky; stoupto kategorizací pracuje též ustanovení § 74 odst. 3, resp. § 74 odst. 1 správního řádu. Rozlišování výkonu rozhodnutí a jiných právních účinků rozhodnutí přijaly za své ve správním soudnictví krajské soudy (rozsudky Krajského soudu v Plzni ze dne 20. března 2013, č. j. 17 A 54/2011 - 40 a ze dne 16. května 2013, č. j. 17 A 79/2011 - 40) i Nejvyšší správní soud. V rozsudku ze dne 31. srpna 2012, č. j. 4 Ads 176/2011 - 129 rozhodoval, zda odložení vykonatelnosti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu odnětí služební hodnosti zabráňuje vydání rozhodnutí o propuštění příslušníka bezpečnostního sboru ze služebního poměru, neboť uložení kázeňského trestu odnětí služební hodnosti je důvodem, pro nějž příslušník bezpečnostního sboru musí být propuštěn [§ 42 odst. 1 písm. e) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů]. Nejvyšší správní soud konstatoval, že je třeba rozlišit vykonatelnost ve smyslu § 74 odst. 1 správního řádu a jiné právní účinky rozhodnutí ve smyslu § 74 odst. 3 téhož předpisu: „Vykonatelnost představuje exekuční proveditelnost, je možná pouze u takových správních aktů, které ukládají nějakou povinnost k plnění. Toto plnění může být peněžitého nebo nepeněžitého charakteru, vždy však ve formě povinnosti něco dát (dare), konat (facere), něco strpět (omittere) nebo se něčeho zdržet (pati). Vykonatelnost naopak nepřípadá v úvahu např. u rozhodnutí o osobním stavu, rozhodnutí

deklarujícím existenci právního stavu či statusu určité movité či nemovité věci apod.; v případě rozhodnutí tohoto druhu nastupují namísto atributu vykonatelnosti jiné právní účinky ve smyslu § 74 odst. 3 správního řádu (VEDRAL, J. *Správní řád: Komentář*. 2. vyd. Praha: Bova Polygon, 2012, s. 646, 648).“ *Ustanovení § 196 odst. 2 zákona o služebním poměru stanoví: „Byla-li podána žaloba [...] proti pravomocnému rozhodnutí služebního funkcionáře, kterým se ukládá kázeňský trest, náhrada škody nebo povinnost vrátit bezdůvodné obohacení, odkládá se vykonatelnost tohoto rozhodnutí do nabytí právní moci rozhodnutí soudu.“ Dané ustanovení tedy obsahově přiměřeně odpovídá § 83 odst. 1 přestupkového zákona. Ve vztahu k § 196 odst. 2 zákona o služebním poměru Nejvyšší správní soud v citovaném judikátu čtvrtého senátu uvedl, že „upravuje toliko odklad vykonatelnosti jako exekuční proveditelnosti (vymahatelnosti) rozhodnutí o uložení kázeňského trestu. Žádným způsobem však nezakotvuje jakousi specifickou formu odkladného účinku žaloby proti takovému rozhodnutí, který by měl za následek, že do pravomocného rozhodnutí soudu o žalobě nelze ... vydat jiné navazující správní rozhodnutí, jakým je rozhodnutí o propuštění příslušníka ze služebního poměru.“ Nejvyšší správní soud proto i v nyní projednávaném případě, na který z hlediska právně podstatných aspektů rozsudek čtvrtého senátu dopadá, vyšel z výkladu vztahu mezi § 74 odst. 1 a § 74 odst. 3 správního řádu, který provedl čtvrtý senát.“ Nejvyšší správní soud tedy uzavřel, že s ohledem na samostatnou zmínku o kategorii jiných právních účinků rozhodnutí v § 74 odst. 3 správního řádu je třeba rozlišovat vykonatelnost rozhodnutí od jeho jiných právních účinků (shodně Hendrych, D. a kol. *Správní právo. Obecná část*. 8. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 227).*

23. Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku dále uvedl, že automatický odklad záznamu bodů do registru řidičů při použití ust. § 83 odst. 1 přestupkového zákona by odporoval smyslu zákona a účelu zavedení bodového systému. Tato argumentace by podle Nejvyššího správního soudu „znamenala, že aplikace § 83 odst. 1 přestupkového zákona by měla shodné účinky jako přiznání odkladného účinku žalobě podle § 73 s. ř. s., jenž je však prima facie formulován jinak. Nejvyšší správní soud přitom v usnesení ze dne 17. června 2009, č. j. 5 As 24/2009 - 58 zdůraznil, že „odložení výkonu rozhodnutí správním orgánem dle § 83 odst. 1 zákona o přestupcích nelze ztotožňovat s přiznáním odkladného účinku žalobě nebo kasační stížnosti za podmínek, které upravuje soudní řád správní.“ *Správní orgán musí při splnění podmínek § 83 odst. 1 přestupkového zákona vyhovět žádosti o odložení výkonu rozhodnutí a není oprávněn zkoumat konkrétní okolnosti a závažnost daného případu. Vztáhnutí § 83 odst. 1 přestupkového zákona i na záznam bodů by fakticky znamenalo, že kterýkoliv řidič, jenž pozbyl řidičské oprávnění v důsledku dosažení hranice 12 bodů, dosáhne pouhým podáním správní žaloby a žádosti o odložení výkonu rozhodnutí automaticky možnosti nadále řídit minimálně po celou dobu řízení před soudem prvního stupně, aniž by soud zkoumal konkrétní okolnosti. [...] Takový závěr se však jeví rozporný s účelem bodového systému. Podle § 123a zákona o silničním provozu se bodovým hodnocením „zajišťuje sledování opakovaného páčání přestupků, jednání, které má znaky přestupku podle jiného právního předpisu, nebo trestných činů, spáchaných porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích řidičem motorového vozidla nebo že se řidič porušování těchto povinností nedopouští.“ Důvodová zpráva k zákonu č. 411/2005 Sb., který do zákona o silničním provozu vložil ustanovení o bodovém systému, blíže specifikuje, že účelem bodového systému je „zejména postihovat recidivu páčání přestupků proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích.“ Bodovým hodnocením dochází k průběžnému sledování kázně řidičů, přičemž v případě opakovaného porušování předpisů o provozu na pozemních komunikacích a dosažení 12 bodů*

dochází k nastoupení represivní složky bodového systému, tedy k pozbytí řidičského oprávnění (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. května 2011, č. j. 8 As 23/2010 - 89, bod 19). Bodový systém tedy plní zejména ochrannou funkci. Řidiči, kteří neuzpůsobují své jednání právním předpisům o provozu na pozemních komunikacích a získají 12 bodů, ztrácí řidičské oprávnění, čímž jsou vyloučeni z řízení motorových vozidel (§ 80 zákona o silničním provozu) zejména za účelem ochrany bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích. S tím koresponduje i skutečnost, že podmínkou vrácení řidičského oprávnění není pouhé uplynutí doby jednoho roku, ale i prokázání, že se žadatel o vrácení řidičského oprávnění podrobil přezkoušení z odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu a dále předložení posudku o zdravotní způsobilosti včetně dopravně psychologického vyšetření (§ 123d odst. 3 zákona o silničním provozu).“

24. Nejvyšší správní soud ze všech uvedených důvodů dospěl v citovaném rozsudku ze dne 29. 1. 2015, č. j. 6 As 263/2014-33, k závěru, že „[u]stanovení § 83 odst. 1 přestupkového zákona, podle něhož musí správní orgán za splnění podmínek vyhovět žádosti o odklad výkonu rozhodnutí, dopadá pouze na exekuční proveditelnost rozhodnutí. Odložení záznamu bodů do registru řidičů lze dosáhnout (až) prostřednictvím přiznání odkladného účinku žalobě podle § 73 s. ř. s. Odkladný účinek žaloby se totiž – oproti znění § 83 odst. 1 přestupkového zákona – výslovně vztahuje na výkon i na jiné právní následky rozhodnutí (§ 73 odst. 2 s. ř. s.). O přiznání odkladného účinku rozhoduje soud, který nemá na rozdíl od správních orgánů jednajících v režimu § 83 odst. 1 přestupkového zákona povinnost žádosti vyhovět a má prostor pro důkladné poměřování potenciální újmy žalobce, jiných osob a důležitého veřejného zájmu, kterým je v tomto případě zejména bezpečnost silničního provozu a ochrana před řidiči opakovaně páchajícími přestupky či trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích (viz bod 18).“
25. Nejvyšší správní soud si je vědom, že výše popsáný výklad § 83 odst. 1 přestupkového zákona nemusí být pro běžného adresáta právní úpravy na první pohled zřejmý. Nejde však o triviální problém. Výklad aprobovaný Nejvyšším správním soudem lze shrnout tak, že vychází z rozlišování výkonu rozhodnutí od jeho jiných právních účinků, což je sice koncepce původně doktrinární, která má však nyní zákonnou oporu zejména ve správním řádu (viz *Hendrych, D. a kol.* Správní právo. Obecná část. 8. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 226-227), který obě kategorie rozlišuje, aniž by je blíže definoval. Pro tuto interpretaci přitom svědčí doslovný jazykový výklad (zákon výslovně zmiňuje toliko „odložení výkonu rozhodnutí“, zatímco o jiných právních účincích mlčí) i výklad přihlížející k účelu bodového systému. Vztáhnutí záznamu bodů pod pojem „odložení výkonu rozhodnutí“ proto není za současného znění § 83 odst. 1 přestupkového zákona namístě. Případné rozšíření automatismu odložení výkonu rozhodnutí při podání správní žaloby i na jiné právní účinky včetně záznamu bodů a eliminace institutu přiznání odkladného účinku správní žaloby je a má být v rukou zákonodárce, resp. tvůrce právní politiky sankcionování dopravních přestupků, nikoliv soudů.
26. Krajský soud v Brně má za to, že s ohledem na obdobný skutkový i právní základ jsou zde vyslovené závěry plně aplikovatelné i na nyní projednávanou věc. Ustanovení § 83 odst. 1 zákona o přestupcích, na základě něhož bylo vyhověno žádosti žalobce o odklad výkonu rozhodnutí o přestupku ze dne 6. 11. 2014, dopadá pouze na exekuční proveditelnost rozhodnutí, odkladem výkonu rozhodnutí tedy došlo pouze k pozastavení povinnosti plnění vyplývající z tohoto rozhodnutí (tj. povinnosti zaplatit pokutu v částce 3 000 Kč a náhradu nákladů řízení v částce 1 000 Kč), nikoli však k pozastavení jiných právních

účinků rozhodnutí, včetně záznamu bodů do registru řidičů. Nebyl tedy důvod, aby na základě odkladu výkonu rozhodnutí o přestupku správní orgány prováděly výmaz či opravu záznamu bodů v bodovém hodnocení odpovídajícího předmětnému přestupku.

27. Krajský soud dospěl z výše zmíněných důvodů k závěru, že ačkoliv byl podle ust. § 83 odst. 1 zákona o přestupcích odložen výkon rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy ze dne 10. 9. 2015, č. j. MMJ/OD/26163/2014-32 JID: 147694/2015/MMJ ve spojení s rozhodnutím Krajského úřadu Kraje Vysočina ze dne 15. 10. 2015, č. j. KUJI 68510/2015, představovalo toto rozhodnutí způsobilý podklad k záznamu bodů v registru řidičů, jak jej vymezuje judikatura správních soudů (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. srpna 2009, č. j. 9 As 96/2008-44).
28. Nad rámec uvedeného soud konstatuje, že odložení záznamu bodů do registru řidičů bylo možné dosáhnout pouze prostřednictvím přiznání odkladného účinku žalobě podle ust. § 73 s. ř. s., podle tohoto ustanovení však žalobce nepostupoval. Odkladný účinek žaloby se totiž oproti znění ust. § 83 odst. 1 zákona o přestupcích výslovně vztahuje jak na výkon, tak na jiné právní následky rozhodnutí (§ 73 odst. 2 s. ř. s.). O přiznání odkladného účinku rozhoduje soud, který na rozdíl od správních orgánů jednajících v režimu ust. § 83 odst. 1 zákona o přestupcích nemá povinnost žádosti vyhovět a má prostor pro důkladné poměřování potenciální újmy žalobce, jiných osob a důležitého veřejného zájmu, kterým je v tomto případě zejména bezpečnost silničního provozu a ochrana před řidiči opakovaně páchajícími přestupky či trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích.
29. Pokud žalobce na podporu své argumentace poukazoval na nález Ústavního soudu ze dne 30. 9. 2008, sp. zn. II. ÚS 1260/07, lze konstatovat, že žalobcem citovaný nález se nevztahuje k ust. § 83 odst. 1 zákona o přestupcích, ale k ust. § 73 odst. 2 s. ř. s., tedy k odkladnému účinku správní žaloby. Shora vyslovené závěry tedy nejsou s nálezem Ústavního soudu v žádném rozporu, jelikož, jak bylo potvrzeno, odložit záznam bodů je možné právě v režimu ust. § 73 odst. 2 s. ř. s.
30. Na shora uvedených závěrech nemůže nic změnit ani usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, dle kterého „[z]áznam stanoveného počtu bodů v registru řidičů podle § 123b odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, je „trestem“ ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod a čl. 7 odst. 1 věty druhé Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod“. Soud si je existence tohoto rozsudku vědom, je však třeba zdůraznit, že rozšířený senát Nejvyššího správního soudu se zabýval pouze otázkou, zda záznam bodů do registru řidičů představuje „trest“, na který se má vztahovat příkaz retroaktivity ve prospěch obviněného ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny a čl. 7 odst. 1 věty druhé Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod či nikoliv. Rozšířený senát se nezabýval otázkou vykonatelnosti a jiných účinků rozhodnutí o přestupku ve vztahu k záznamu bodů, proto jeho závěr nemůže mít žádný vliv na posouzení otázky, zda ust. § 83 odst. 1 zákona o přestupcích dopadá na záznam bodů či nikoliv. I šestý senát Nejvyššího správního soudu, tedy stejný senát, který předložil věc vedenou pod sp. zn. 6 As 114/2014 k posouzení rozšířenému senátu, ve shora citovaném rozsudku ze dne 29. 1. 2015, č. j. 6 As 263/2014-33, konstatoval, že rozšířenému senátu byla předložena k posouzení výlučně úzce vymezená otázka, zda se na záznam bodů vztahuje princip příkazu retroaktivity ve prospěch obviněného či nikoliv, a že kladná ani záporná odpověď na tuto otázku nemá

vliv na posouzení, zda se § 83 odst. 1 přestupkového zákona vztahuje i na jiné právní účinky rozhodnutí, pod něž záznam bodů tak či onak spadá.

31. Pokud žalobce namítal, že řízení o námitkách mělo být přerušeno, neboť v soudním řízení o žalobě proti rozhodnutí o přestupku ze dne 6. 11. 2014 je řešena tzv. předběžná otázka, soud ani tuto námitku neshledal důvodnou. Podle ust. § 57 správního řádu je za předběžnou otázku považována taková situace, kdy vydání rozhodnutí závisí na řešení otázky, již nepřísluší správnímu orgánu rozhodnout a o které dosud nebylo pravomocně rozhodnuto. O spáchání přestupku ze dne 6. 11. 2014, na jehož základě došlo k záznamu bodů do registru řidičů, však již pravomocně rozhodnuto bylo, a výsledek soudního řízení o žalobě proti tomuto pravomocnému rozhodnutí o přestupku proto nelze považovat za předběžnou otázku pro řízení o námitkách. Správní orgán prvního stupně tedy nepochybil, pokud rozhodnutí o námitkách po dobu vedení řízení před soudem nepřerušil, resp. nezdůvodnil, proč tak neučinil. Pokud by došlo k situaci, že by po vydání pravomocného rozhodnutí o námitkách došlo ke zrušení rozhodnutí, na jehož základě byly řidiči připsány body (ať už soudem nebo správním orgánem na základě některého mimořádného opravného prostředku), tato skutečnost by byla důvodem pro obnovu řízení ve smyslu ust. § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu.
32. Konečně soud nepřisvědčil ani námitce, že rozhodnutí o přestupku ze dne 6. 11. 2014 nebylo součástí spisu, a že žalobce neměl možnost se s tímto podkladem seznámit a vyjádřit se k němu. Z předloženého správního spisu soud zjistil, že jak rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy ze dne 10. 9. 2015, č. j. MMJ/OD/26163/2014-32 JID: 147694/2015/MMJ, o přestupku žalobce ze dne 6. 11. 2014, tak rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina ze dne 15. 10. 2015, č. j. KUJI 68510/2015 o odvolání žalobce jsou založeny ve správním spisu správního orgánu prvního stupně pod pořadovým číslem 8 a tato rozhodnutí jsou zaznamenána rovněž v soupisu spisu. Argumentace žalobce nemá oporu ve spisovém materiálu, jelikož obě rozhodnutí, která tvořila podklad pro záznam bodů v registru řidičů, součástí spisu byla. Žalobci bylo dne 12. 2. 2016 doručeno sdělení o možnosti seznámení se s podklady rozhodnutí, této možnosti však žalobce nevyužil. V postupu správního orgánu tedy soud neshledal žádné pochybení.

VI. Závěr a náklady řízení

33. Na základě výše uvedeného soud žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
34. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal. Rovněž soud žalovanému nepřiznal náhradu nákladů řízení (spočívajících ve vynaloženém cestovním na jednání soudu), jak dal soudu ve smyslu § 60 odst. 7 s. ř. s. ke zvážení žalovaný. Soud se totiž domnívá, že jednání dne 26. 6. 2018, které proběhlo k žádosti žalobce, nelze považovat za zcela nadbytečné či obstrukční, přestože se žalobce (ani jeho advokát) k jednání neomluven nedostavil. Žalobce totiž navrhl provedení důkazu, který mohl ve věci být relevantní. Za takové situace soud musel ústní jednání nařídit a toto

jednání, jak již bylo naznačeno, nelze považovat za „zbytečné“ v tom smyslu, že by mělo vést k mimořádnému přiznání náhrady nákladů řízení žalovanému.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 26. června 2018

JUDr. Zuzana Bystřická, v. r.
předsedkyně senátu